

”הקמצן” מאת מולייר

דמות: הרפגון

גניבה! גניבה! רצח! תיפסו את הפושע! צדק, צדק, אלוהי המשפט!
אני אבוד, אני הרוג, שחטו אותי, גנבו את כספי.
מי הוא זה? איזה הוא? איה הוא? איפה הוא מתחבא? מה עלי לעשות כדי
למצאו? לאן לרוץ? לאן לא לרוץ? האין הוא שם? האין הוא פה? מי זה?
עמוד! (אל עצמו, בתפסו את עצמו בזרועו) השב לי את כספי, נבל...
הה, אני הוא זה! ראשי סחרחר עלי ואיני יודע איפה אני, מי אני ומה אני
עושה. אבוי, כסף מסכן שלי, כסף מסכן שלי, ידיד נפשי היקר! הנה
נלקחת מעמי, ומאחר שניטלת ממני ניטלה משענתי, ניטלה נחמתי, ניטלה
שמחתי, הכל חשוך בעדי, אין לי תכלית ואין טעם בעולם. אם אין אתה לי
למה לי חיים? תם ונשלם. אין בי כוח לשאת עוד. אני הולך למות, אני מת,
אני קבור. האין איש בעולם שיבוא להקימני לתחיה על ידי ששיב לי את
כספי או שיודיע לי מי לקח אותו? אה? מה אתם אומרים?
לא, אין איש.
זה שעשה את המעשה, יהיה מי שיהיה, הרי ארב יפה-יפה לשעת הכושר
ובחר בדיוק את הזמן שדיברתי עם בני הפגע רע.
לדרך! אלך לעורר את הדין ולדרוש שיעמידו לחקירה את הבית כולו,
משרתים ושמשים ובן ובת ואותי עצמי. כמה אנשים נתאספו פה! בכל
אשר אשים את עיני אין אדם שאינו חשוך עלי וכל אחד נראה לי כאילו
הוא שגנב ממני. אה? מה הלחישות האלו שם? על זה שגזל ממני את כספי
הם מתלחשים? מה הרעש הזה שם למעלה? הגנב נמצא שם?
אנא ברחמיכם הרבים, אם יוודע לכם דבר על גונב כספי, הנני מתחנן
לפניכם, הודיעוני נא דבר. האין הוא מתחבא שם ביניכם? הם מסתכלים
בי כולם וצוחקים לי בקול. אני מבטיח לכם שיש להם חלק בגניבה.
מהרו, הבו קצינים, שוטרים, שופטים, דיינים, כלי חקירה, עצי תלייה
ותליינים.
אני אתלה את כל באי עולם ואם אינני מוצא את כספי אני תולה את עצמי
אחר כך.